

ničesar storili. Tudi sedaj tožijo občinski predstojniki, da ne morejo cest popraviti, ker jim primanjkuje denarja, delavcev in voznikov, in da še tako dober nasvet občanom ne zaleže; za ukaze pa se tudi ne zmenijo. Treba bo torej res seči po priseni pomoči, to je po takozvani tlaki. Ko bodo ljudje opravili najnujnejša dela na polju in v vinogradih, tedaj naj občine s pomočjo okrajnega zastopa skličejo delavce in voznike ter ceste popravijo. Vsakogar, ki ne bo hotel sodelovati pri popravilu cest, pa naj se strogo kaznuje, in navrh naloži plačilo tistih stroškov, ki so nastali, da se je za zamudnika najel drug delavec ali voznik. Živina trpi, ljudje se mučijo, srce se krči vsakomur, ki gleda, koliko trpita žival in človek pri slabih cestah. Gotovo se bodo v vsaki občini našli pripravi ljudje, ki bodo skrbeli za zboljšanje cest. Okrajni zastop ptujski namerava meseca maja, kakor že zgoraj rečeno, pomagati pri popravljanju občinskih cest. Prebivalci ptujskega okraja, pomagajte vsak po svojih močeh! Saj bode to v Vašo korist!

Politične vesti.

Nenasitni italijanski imperijalizem. „Jugoslavija“ piše: Geografski inštitut de Agostini v Novari je izdal zemljevid zasedenega ozemlja. Ne zadovoljujejo se s sedanjo demarkacijsko črto, zahtevajo če celo cirkniško in loško sodno okrožje. Zanimiva so nekatera italijanska imena za slovenske kraje, tako se zove Cirknica — Circonico, Lož — Olisa, Stari trg — Borgovecchio, Kozaršče — Cosarsca, Leskova dolina — Val dei Nucoli itd. Res, zavedni Notranjci so poslovenjeni Italijani!

Wilson je v glavnem priznal tri principijelne točke jugoslovanske delegacije. „Jugoslavija“ poroča: „Riječ SHS“ poroča iz Pariza: V tukajšnjih jugoslovanskih krogih trdijo — da se mora držanje ameriške misije od vse jugoslovanske javnosti sprejeti s timvečjo zahvalo, ker je ravnokar zavržena italijanska propaganda, ki je z vso močjo do zadnjega delala na to, da prevari svetovno javno mnenje. Wilson priznava naslednja, od Jugoslovancov postavljena načela: 1. londonska pogodba nikakor ne odgovarja več sedanjim razmeram. 2. na mesto dosedaj neprijateljske — Avstro-Ogrske je prišla prijateljska Jugoslavija, ki ne zasluži od strani alirancev nikakšno preziranje, temveč delavno pomoč. — 3. Merodajna mora biti za državno pripadnost enega področja samo volja tamošnjega prebivalstva — a jezični otoki morajo pripasti zaledju.

Obnašanje Italije proti Ameriki. LDU Bern, 29. aprila. ČTU. Iz New-Yorka se poroča: Ameriški listi objavljajo iz Italije vesti, po katerih razburjeno italijansko prebivalstvo ob vsaki priliki psuje amerikansko policijsko moštvo, ki se nahaja v Italiji. V Rimu je malone prišlo do resnega spopada. Odpoklic ameriških policijskih oddelkov iz Italije se vsled dogodkov odobruje. „Newyork Tribune“ pravi: Obnašanje Italije, kakor tudi vtis po nacionalistih vprizorjenega cestnega razgrajanja je dokaj neprijeten. Italija nikakor ne sme popolnoma pozabiti svoje zgodovine kot zaveznica. Njeni današnji zavezniki upajo, da se gotovi zgodovinski dogodki ne bodo zopet ponovili.

Italijani proti Francozom. LDU Ženeva, 29. aprila. Nezadovoljstvo v Italiji proti Franciji narašča, ker se v kljub odhodu Italijanov nadaljujejo razprave mirovne konference v Versaillesu. Nezadovoljstvo povzroča tudi, ker je francoski zastopnik na Dunaju izjavil odposlanstvu iz Južne Tirolske, da meje nemške Avstrije niso še določene. Po vsej Italiji se ponavljajo manifestacije. — Kakor poroča „Newyork Herald“, namerava Orlando predložiti poslanski zbornici kompromisni predlog, v čegar smislu bi bila oblast nad provincijo Reko in nad dalmatinsko obalo poverjena zvezi narodov, mesto Reka pa bi

pripadla Italiji. Italija naj bi dobila tudi jamstva za nadzorstvo na jadranskem morju.

Angleško časopisje za nas. „Jugoslavija“ piše: Po londonskih vesteh se z največjo napetostjo pričakuje v Angliji razplet pariških dogodkov. Vsi listi, na čelu „Temps“, celo nam dosedaj neprijateljske „Daily News“ stojijo na strani Jugoslovancov. Zadnji list izreka bojazen, da ne bi v Italiji, v slučaju definitivnega preloma, prišle na krmilo ekstremne struje, ki bi v Rimu brez dvoma dovedle do boljše vizma.

Pasič o Wilsonovi proklamaciji. Iz „Jugoslavije“ posnamemo: „Morning Post“ prinaša razgovor svojega poročevalca s Pasičem glede Wilsonove proklamacije o jadranskem vprašanju. Pasič smatra izjavo ameriškega predsednika za definitivno rešitev jadranskega problema. Stališče Wilsonovo temelji na podlagi pravice povsem v smislu njegovih velikih načel. Italijanske aspiracije so v direktnem nasprotju z načelom samoodločbe narodov. Rešitev jadranskega problema v Wilsonovem smislu je tudi z vidika splošnega interesa zelo važna, kajti samo v tem slučaju, da se zadosti načelu samoodločbe narodov, je mogoč začetek nove boljše dobe v Evropi.

Društvene vesti.

Tovarišem visokošolcem. Veselični odsek SZSA, podružnica Maribor priredi pod pokroviteljstvom gospe generalice Maistrove v zvezi z damskim odborom 10. in 11. maja v korist Akademskemu domu in Jugoslovanski akademski menzi v Zagrebu cvetlična dneva, združena s promenadnim koncertom, gledališko predstavo, veliko veselico in plesom. Pozivljamo tem potom vse visokošolce, osobito one iz mariborske okraja, da pri teh prireditvah dejansko sodelujejo. Za brezplačno prenočišče je preskrbljeno. Vsi ti tovariši naj pridejo do petka, 9. majnika v Maribor in se zglase v kavarni Central, gosposka ulica, kjer je stalno visokošolsko omizje. Eventuelna pojasnila daje tajnik veseličnega odbora, pravnik Stanko Moškon, Maribor, Augasse 19.

„Odbor.“

Mariborska Sokolska župa naznanja, da je dobila na razpolago za zlet v Čakovec poseben vlak, ki odide iz Maribora v nedeljo, 4. maja, ob 6. uri zjutraj. Sokolska društva so vabljeni, da se ga poslužijo. Tudi drugo prebivalstvo krajev ob progi Maribor Čakovec ga more v svrhu udeležitve pri zletu uporabiti, ker bo vlak stal na vseh večjih postajah. Za povratek odide vlak iz Čakovca isti dan ob 9. uri zvečer in pojde do Maribora. Radi te ugodnosti in radi okolščine, da velja zlet izpod madjarskega jarma osvobojenemu Medjimurju, se župa nadeja številne vsestranske udeležbe.

Najnovejše vesti.

Vstaja na Koroškem.

Ljubljanski dopisni urad poroča z 29. aprilom: Ko se je bila na Koroškem razširila vest o najnovejših dogodkih pri pariški mirovni konferenci in je prebivalstvo videlo, da je izginilo poslednje upanje in da se več ne more nadejati skorajšnjega rešilnega izreka oblastnikov pri pariški konferenci, je slovensko prebivalstvo koroških, od Nemce zasedenih krajev, zlasti Rožne doline in pa med Velikovcem in Celovcem ležečega ozemlja, seglo po samopomoči, razorožilo le slabotno upiračo se nemške tolpe — ki pa so sicer deloma fraternizirale s prebivalstvom, — proklamiralo spojitve teh krajev s kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ter naprosilo ob demarkacijski črti, ki so jo bile nemške čete zapustile, stoječe jugoslovanske vojaške oddelke, naj poskrbe za red in mir ter za varnost življenja in imovine in zlasti tudi za nujno potrebno prehrano vsled zanikarne organizacije prehranjevanja popolnoma izstradanega ljudstva.

Na pomoč naprošeni oddelki jugoslovanske armade si niso mogli kaj, da se ne bi odzvati temu nujnemu pozivu, in so zasedli več slovenskih krajev onstran nemške demarkacijske črte, ne da bi bili naleteli na odpor.

Prebivalstvo navdušeno pozdravlja osvoboditelje.

Med prebivalstvom, ki je jugoslovanske vojaške oddelke sprejelo z oduševljenjem, se je tekom mesecev zgodil popoln prevrat v čustvovanju in naziranju, in sicer tudi v slovenskih vaseh, ki so bile doslej znane kot nemčurske. Prebivalstvo je namreč od nemško-koroške deželne vlade zama pričakovalo in zahtevalo red in hrano, koroška vlada pa se je izkazala za nesposobno, preprečiti popolno anarhijo. Končno je prebivalstvo spoznalo, da more red, varnost in prehrano zagotoviti in dati edinole jugoslovanska vlada.

Vladino stališče napram Nemški Avstriji.

V tukajšnjih krogih sodijo, da v dogodkih poslednje noči ni videti nikakšne sovražnosti zoper Nemško-avstrijsko republiko, s katero želi jugoslovanska vlada prijateljskega sporazuma. Upoštevati je, da je dunajski državni urad za zunanje stvari jugoslovanski vladi ponovno izjavil, da ne mara na noben način jamčiti za početje nemško-koroške deželne vlade in koroške „Volskwehr“, in da se vsa premikanja ob demarkacijski črti kajpada gode brez preudica za odločitev mirovne konference.

Italija popušča. — Wilson junak dneva. — Angleško delavstvo — Wilsonu.

Geneve, 29. aprila. (Pos. por. „Jugoslavija“.) Sonnino in Salandra sta ob 2. pop. zapustila Paris. Prevladuje mnenje, da Italija konečno popusti v svojih zahtevah. Velik je vtis dejstva v Parizu, da Italija dobi od Amerike posojilo v znesku 250 milijonov dolarjev. — Wilson je junak dneva. Vodstvo delavske stranke v Londonu mu je brzojavno častilo in se izjavilo z njim solidarno. — Radiogram iz Lyona zelo obširno poroča o črnogorski Narodni skupščini v Podgorici dne 20. aprila, ki se je izjavila za ujedinenje z ostalimi Jugoslovani v kraljevino SHS.

Oglasi.

Obvezno zasilno cepljenje proti osepnicam v območju okrajnega glavarstva ptujskega. Deželna vlada za Slovenijo je odredila (odlok št. 2000 z dne 22. 4. 1919) v območju okrajnega glavarstva ptujskega zasilno cepljenje za vse one osebe, ki tekom zadnjih dveh let niso bile cepljene. Kdor je glasom tega odloka dolžan, podvreči se ponovnemu cepljenju in bise temu samovoljno odtegnil, se kaznuje z globo 10 do 1000 K oziroma z zaporom 1 do 6 tednov. Kraj in čas zasilnega cepljenja se bode občanom razglasil po občinskih in župnih uradih.

Deželna vlada za Slovenijo je bila primorana odrediti strožje ukrepe, da se končno zaduši kužna bolezen osepnice, ki že skoro leto dni razsaja v tukajšnjem okraju in zahteva mnogo žrtv, zlasti med starejšimi osebami in mladino. Osepnice ogrožajo danes skoro vso prejšnjo Spodnjo Štajersko in so velike nevarnosti za celo našo domovino, ker se hitro po ljudeh raznašajo iz kraja v kraj. Cepljenje proti osepnici, ki se izpopolnjuje že od leta 1798., ne povzroča nikakih strašnih posledic, o kojih se žalibog še danes pripoveduje med prostim ljudstvom in s tem odvrča ljudi od cepljenja. Da se včasih cep „prisadi“, je iskati krivdo pri cepljencu, ki ne pozna zadostne snage in se z umazanimi rokami dotika sveže rane ali pa gnojne izpuščaja. Kdor čuva snago, trpi le malenkostne bolečine, ki se ne dajo primerjati z groznim obolenjem za osepnico.